

NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrske slovence.
PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

Cena Novin je na leto :

Doma 3 K.
v Ameriko 6 K.
za naročnike Marijinoga lista, če se jih več na
eden naslov pošila, doma 2 K.
v Ameriko vsakom na njegov naslov 5 K.
Cena ednoga šlata je doma za naročnike Marijinoga
lista 4 filere, za nenaročnike 6 filerov.

Dobijo se

Novine, Marijin list i Kalendar Srea Jezušovega pri

KLEKL JOŽEFI,

vpok. pleb. v Čerensovih,

Cseröld, Zalamegye. Naročnina i dopisi se tudi k tomi
moro pošilati.Cena Novin z Marijinim listom i Kalendarom Srea
Jezušovega vkup je na leto :

doma, če za več naročnikov na eden naslov se
pošilajo 4 K.
če samo za ednoga 5 K.
v Ameriko vsakom naročniki na njegov lasten
naslov 8 K.

„Zdaj je sodba toga sveta.“

— Jo. 12, 31. —

Tak kak či bi se dnes pravile té reči. Pa je že blúzi 1900 let tomi, ka je naš božánski Zveličiteo té reči vōpovedao. Te se je naime začnola tá sodba, štera ešče dén denéšnji trpi pa de trpela do skončenjá sveta. Kristušovo trpljenje i smrt je naime sodba za vse tiste, kí so grešili i grešijo. Či ne bi bilo greha, ne bi bila potrebna njegova smrt, niti trpljenje. Ár je pa on trpo, je očivesno, ka so vnogi vredni bili kaštige, štero je mogeo on na sebe vzéti i za njé prestáti. To je prva sodba z njegovoga križa: Ka so vnogi sodbe vredni.

Ta drúga sodba je pa, kak Kristuš sám pravi: „Zdaj se poglavár toga sveta vōvrže“. Šatan je naime on poglavár, šteroga je Jezuš „vido, kak blisk, kapajočega z nebés“, i šteroga je prišeo preganjat tudi na zemlo. Kí se njemi odségamao podatí nešče, njemi škoditi ne more. Obsojeni je šatan, ka nema zapovedávati z svetom, ár je on ne z toga sveta. Križ Kristušov ga sodi i prežené.

To obojo sodbo je prineseo križ Kristušov z sebov. Zvišenje toga križa svetimo dnes, kda očivesno stoji pred nami trétja sodba i šlrta. Trétja je naime tá, ka se nikši grehšnik ne more mirno veselítí duže časa, ár semen njegove hūdobje zrasté ino sád požené pa sád spádne za kaštigo nazáj na njegovo glavo. Glej, svet je bio nevoščéni, pun poželenja za lúckim. Pa so njegova poželenja sád prinesla, sád boja, pa kí je bio sám hūdoben, onomi zdaj vsa z rok spádnejo, samo goli žítek njemi ostáne, za šteroga se z orožjom v rokaj vojskúje.

Šlrta je pa tá, ka „je vučenik ne vékši od vučitelá, záto, kí mísli,

ka je on ne grešio, pa mísli, ka si je ne zaslúžo nikše kaštige ino se opíra proti denešnjemi trpljenji, je že ne vučenik nanč, že je spadno med grešnike, ár ne razmi vučitelove reči i njegovoga križa.

Ka pišeš, človek, ne vidiš, ka hūdobja zdaj tudi láda na sveti pa tistim, kí ne hodijo po rávnoj poti, ešče itak boše ide, kak dobrim?

Samo kak dugo, to je pítanje. Njihov poglavár je vōvrženi pa šteri so njegovi, bodo z njim vréd osojeni. Záto, ka to je sodba križa, ka „kda se zvisim, vsa k seš potégnem“. Vsa, celi svet je k svojemi kríži potégno Jezuš, naložo njemi je tudi kríž pa ga včí, kak ga trbe nositi. Kí se dá včiti od njega ino zarazmi četvéro sodbo križa, njemi ga olejša, kak pravi: „moje bremen je léhko, moj járem je sladki“, kí se pa nešče dati včiti od njega, ár mísli, ka je on sám čedneši, kak je návuk križa, on kda se podigne do Kristušovoga križa se tem bole sūne nazáj, ár je bio podignjeni.

Mí se včimo, ka je kríž potreben, ka je z njim obládani šatan, ka hūdobja stálnoga vesélja nema, kríž pravičnoga pa hasek prinesé, či ga mi rovno nosi do konca, šteri je ne daleč.

Bojna.

Dnes tjeden smo že poročali, da je poveljništvo cele ruske vojske na sūhom i na morji prevzeo sam Mikloš car, dozdašnji poveljnik, veliki knez Nikolajevič Nikolaj je pa imenūvan za podkrála v Kaukazi. Ta prigodba je svetel dokaz naših zmag, štere nam je Bog dao proti silovitim rusom, ki komaj so peté položili na naša tla, že so pravo Jezušovo vero ztrebiti, svojo

krivo-razkolniško pa posaditi z vse moči tú namenili. Dober Jezuš se potegúje za svoje pravice. Katoličancōm luterani i pogani pomagajo k zmagi, daj Bog da bi zato dobili miloščo prave vere. Molimo v té namen. Poročila z bojišč so sledeča:

Rusko. Trdnjavo *Duino* smo osvojili. Od *Olyke* na sever smo predrlí rusko linijo zevzeli mesto *Deraeno* se tak z enkraj približali *Rowno* trdnjavi, zdrúgikraj pa zvezo napravili z našimi četami do *Zahodnoga-Morja*. — *Böhm-Ermolli* general je više *Tarnopola* tudi prestopo rusko mejo i ide z svojov vojskov že prek *Aleksiniéca*. — Pri *Chomski*, od *Brest-Litovska* okoli 100 kilometrov na severoshod so prišli naši do reke *Jassiolde*.

Polsko. Niže *Grodno* trdnjave se rusi krčovito branijo. Vendar se nemci zevzeli mesto *Skidel*, so prišli do reke *Selwjanke*, vlovili 3550 rusov i 10 strojnih pušk zaplenili. Pri *Skidli* so pa 2200 rusov zgrabili i 2 strojnivi puški zaplenili. — Pri *Rigi*, *Dvinski* i *Vilni* rusi jako napadajo nemce, a brez velikoga uspeha, ar so nemci tú páli 1050 rusov zgrabili i 4 strojne puške zaplenili.

Galicia. Rusi so pri *Trembowli* z přemočjom prek *Seret* reke vdrli, ali naši so je nazaj porinoli. — Više *Bukovine*, kje se *Seret* v *Dnjester* zaliva, so naši ruse premagali, 4420 so jih vlovili i 7 strojnih pušk zaplenili. Pri reki *Strypi* so se naši zavolo ruske přemoči nazaj potégnoili. Rusi so 700 naših vlovili. — Pri *Tarnopbli* so naši močen ruski napad odbili.

Taljansko bojišče. Pri *Kreuzberg-Sattel*-i so taljani prve dni septembra velike zgube meli. Sami v ednom kraji so naših više 400 mrtvih taljanov najšli. — Pri *Tolmini* i na *doberdovskoj* planoti so talijani páli začéli napadati, i páli so odbiti.

Dardanelle. Angleži so od aug. 19-ga mao stoježér vojske spravili k Dardanellam. Boji so srditi tovarne vnogo strliva delajo na Türskom pod nemškim voditelstvom i se ne bojijo strašnih napadov zaveznikov, ki bi zgube rusov radi z pridobitvov Carigrada pokrili. Angleži se stem tolažijo, da ešče samo 5 kilometrov majo napraviti na *Gallipoli* otoki, te njim bo pot odprta do Carigrada, to si pa ne premislijo, keljko mesecov je moglo pretečti, da so dobili prvi pét kilometrov. — Zdaj namenijo z pol milijona vojskov napadnoti zavezniki türke s tem vüpanjom, ka tak Carigrad spadne i bojni te konec bo. Türki so edno malo zmago dobili nad zavezniki na *Gallipoli* polotokon i v Arabii.

Francozko-angleško bojišče. V *Argonne*-ah so nemci francoze napadnoli, je pobili, više 2000 jih vlovili, zaplenili pa 48 strojnih pušk, 54 metalcov min in eden top. — Na *London*, glavno mesto Angležkoga so pa nemški letalci dosta bomb vrgli, štere so vnogo kvara naredile, 10 ljudih omorile, več jih pa ranile.

Na morji so nemški podmorski čuni znova v deli. Več sovražni ladj so potopili, *St. Chamond* imenüvana francuzka ladja je pa na mino zevdabila i se močno poškodüvala. — Angleži so tüdi potunili eden nemški podmorski čun. — Našo, torpedovko št. 51. so sovražniki na gobci tüdi pokvarili.

Sto sme biti prostovoljnik iz onih, ki so iz med 43—50 let starih za vojake potrjeni? 1) Oni, ki so predtem kakšo šaržo (zvezdo) meli; 2) ki so konči edno leto vojáščine obslüzili; 3) ki so konči 8 tjednov bili pod vojaškim podukom i so bili na dvema vojaškima vajoma (mujštroma).

Smejo pa samo k tistomi orožji stopiti, v šterom se predtem slüzili. Samo ki so pri marinarah bili, ne morejo k tem nazaj, nego so dužni k pešiji, prle pri enžanéráj slüzéči pa k pioniram stopiti.

Čas, v šterom smejo tei prostovljci notrirukivati, je *eden den prle*, kak bo za vse notrirukivanje določeno.

Ki so predtém bili vojáki, zdaj so pa nej ostali, smejo kdastéč med *domobrance* stopiti, kde svojo bivšo šaržo nazaj dobijo, če so jo nej po krivdi zgubili.

Dom i svet.

Bulgaria. Ministerski predsednik je izrazo pred poslaniki, ka če de Bulgarija boj mela proti Srbiji, Rumanija i Grčka jo ne napadneta. — Türki so njim lepe krajine püstili zavolo toga, da so v míri. Stalno je pa to zato ešče nej potrjeno.

Romania. Romanski Rdeči Križ prosi pomoč, dvorjenike, dvorjenice i zdravnike za časa boja, če nastane. — Vlada ne dovoli nikšega prevoza. Zastavila je ešče naša lastivna kola, štera so tam zaostala.

Grčko. Dva francozkiva pisatela *Papas* i *Marián* sta za dobre peneze več brzojavov vkrala, šteri po grčkoj vladi bili namenjeni, ali pa raznim poslanikom. Našiva dva sta tüdi v roke dobila, nemških pa do 300. Vkrala sta tüdi angleske, grčke i ruske. — Pred grčki državni zbor je Venizelos predsednik pravdo vložo, poleg štere en del Albanije se Grčkomi prikapči.

India. Veliki boj je bio na severnoj meji Indie med angležkimi vojáki i med afgáni, šteri je 20 dni trpo i v šterom je tri jezero angležov spadnolo. Ali brščas so zato angleži zmagali, da ne ga glasa, ka bi se vstája dale širila.

Budapest. Dnes tleden je blagoslovljena tü „soha požrtvovalnosti“. Slavnostni govornik je bio *Csernoch* Janoš, kardinal i knezoprimas vogrski. Soha je spomin vogrskih narodov požrtvovalnosti, štera je teljko darüvala, naj obráni nam mило domovino.

Amerika. v *San Salvador* deželi je veliki potres bio, šteri je vničo Justikalka, Sonsonnate, Santa Anna i druga mesta i občine v deželi.

Naš pov. Na Vogrskom je letos 41 milijon i 200 jezér metercentov pšenice zraslo, skoro polveč, ka láni, žita, ječmena i ovsa okoli 12 milijonov metrov; žita malo več, ječmena pa ovsa pa malo menje, kak láni.

Svetešnji oratorij.

Izlet, šteroga so dečki svetešnjega oratorija v Veržeji v nedelo 5. septembra napravili, se je sijajno posrečo. Dugo so že želeli, da bi že ednok pri-teko te zaželjeni den, ka bi znova si malo sveta poglednoli in noge v teg-noli. Marija Pomočnica kristjanov, njuva dobra mati, je poslünila prošnjo svojih malih in njim prinesla lepi den pa vnogo dobrotnikov, ki so se za njih poskrbeli. Zjutraj $\frac{1}{4}$ na 7. so se zdignoli od Dokležovskega broda in so ko-ražno stapali proti Ižekovcom, kde se je nova čreda pridružila. Idoči iz Ižekovec je število dečkov bilo 126, štero je potem po celoj poti vekše postajalo. $\frac{3}{4}$ na 9, so že pred velikimi dverami slavne črensovke cerkvi stali. Kje so se včasi notri podali k blagoslovi z Najšvetejšim. Potem so meli dečki sv. mešo in spoved; med mešov so molili svoje navadne molitvi, štere so darüvali za vse svoje dobrotnike, ki so te den ž njimi trüd meli. Po božoj službi so se dečki razdelili na tri oddelke; en oddelek je šo k velečastitomi gospodi Kleklini nazajtrek, dva pa v Žizke, eden k Žerden Jožefi drugi pa k Horvat Števani. Tei dobrotniki so tak slaven in veliki zajtrek pripravili, da so šče dečki ob 11. izdaj pri stolaj sedeli. Pol dvanajst, so se znova združili in so se tak podali proti Nedelci z kozi Trnje in Gomilice. Dobro lüdstvo je na poti povsedi počakalo lepi šereg dečkov in njim z vrči prinašalo mošt za piti, šteroga so vsikdár z hvaležnostjov sprejali. Ob edni popoldnevi so si znova. Že v Nedelci pri Raduha Petri k stoli sedli. Te veliko srčen dobrotnik in njegovi prijatelje so pripravili obed za sto petdeset dečkov. Dečki so meli vsega preveč zadovolj, tak da so si že gučali med sebov, ka te den se mili Bog na poseben način za nje skrbi. Med obedom je nastopo eden smešen igrokaz, pri šterom tak dečkam kak okoli stoječemi lüdstvi smeh kipo iz erdeči vüst. Ob štiraj smo se podali v Törnische k blagoslovi. Tü je bila cerkev napunjena z lüdstvom in dečki, ki so vküпно glasno prepevali pesmi v čast Jezusi v Najšvetejšem Sakramenti in njegovi materi Mariji. Pobožno lüdstvo te fare,

Priporáča se „Elsa-Fluid“

šteroga vpliv je zdravilen, očrtsvujoči, vala za kašel, zamuknjenost, nato, za prsne i gutne bolezni pa ešče proti trešliki tüdi. 12 malih, 6 vekših ali 2 specialna glažka staneta 6 koron franko. 24 malih, ali 12 vekših, ali 4 specialni glažki stanejo 10 K 60 f. Dobi se pri lekarnari E. I. Feller, Stubica, Centrala 146. (Zupanija Zagreb.)

da bi olepšalo procesijo, štero je želelo: iz Nedelce v Törnišče, je obleklo lepi šereg mali deklic v belo opravo z venčki na glavi. Po blagoslovi se je naš šereg pomiko proti Belatincom, kde so se potem razdelili, dečki vsaki po bližanjoj poti na svoj dom. Že je bila šest vūra, kdaj so se poslovili od svojih voditelov, stere so močno prosili, naj se v njuvam imeni vsem tem dobrotnikom prav srčno zahvalijo; na poseben način pa šče velečastitomi gospodi Čačič Jožefi črensovkomu plevanoši za trūd, da so med velikov skrbjov in poslih se šče potrudili njih spovedavat. Deca je velikov navdušenostjov oblubila, da bo se vsikdár rada v svojih molitvah in sv. obhajilah s teh ljubosrčnih dobrotnikov spominala. — Vsem prisrčen „Bogplati!“,

Iz pisem naših vojakov.

Jedino veselje slovensko čitevo, ešče vogri ze za njé potegüjejo. „*Drügo me nikaj ne veseli, kak to, kda novine pa knige dobim; pa nej samo mené, liki vse moje slovenske pajdáše pa ešče magjare.* Tei me tüdi sploh spitávljejo, če že skoro pá dobim Novine, ka njim te žnjih opet morem razložiti, kaj je novoga“. (Kolenko Štefan z G. Bistrice, domobranec 20-ga pešpolka).

Predrági dühovni oča, iz srca jih pozdrávim i se do dna mojega srca zahvalim za dobljeni Marijin List i Novine. *Kak smo veséli mi slovinci, kda do rok dobimo slovenske novine, ešče bole nas pa veseli Marijin list.* Prosim, naj molijo za nas vojake. (Bo z drage volje. — Vrednik). (Kovač Mihál, poddesetnik iz 18. domobranskoga pešpolka).

Lepo se zahvalim, ka so se nej spozabili z nas. Dobili smo v roke *Marijine liste i novine, pa smo je z veseljom goriprijali, ešče vogrski dečki so je v roke jemali, da bi je radi čteli.* (Poslali smo tem tüdi. — Vrednik). (Štefan Šümen iz 48. pešpolka).

Skoči od veselja i joče, kak da bi z materjov si gučao pri čtenji v materinom jeziki. — Prehod prek. Visle.

Pijsano je z Melnika 1915. aug. 26.

Etak začnem v imeni Jezušovom i Marijinom to malo pismo: Hvalen bodi Jezuš Kristuš! Naznanim njim, ka sam v roke dobo štiri knjige Marijinoga Lista i Novine aug. 7-ga. Bili smo ravno med Varšavom i med Ivan-gorodom poleg Visle vode, tü smo predirali rusko linijo. Bio sam z burkani

i spregnani, skoro nej sam se mogeo pobatrivati. Malo smo dobili počitka i te pride k meni ordinanc ino mi poda v roke vküp poviti snopek, poglednem i gori odprem, ka ovaram? — Marijine Liste — *gori sam skočo od veselja, suze so me polevale,* ino sam si mislo: kak je smileni lübi Jezuš ino bl. Dev. Maria, ka sta prišla pred mene i voščila velko batrivnost, štero tü dol ne morem napisati. Za tem mi je sploj na pamet prišlo, kak se jas morem zahvaliti na eti lepi tanačaj, na tej sv. navukaj, na tej blaženih rečah. Ta se zglednem na bojnom poli proti nebi i prosim sladko Srce Jezušovo ino prečisto Srce Marijino naj Jih blagoslovi, ino podeli z svojov sv. miloščov i da moč düševno i telovno, ka do leži razširjavali sv. delo. Le po se Njim zahvalim, naj Njim plača Srce Jezušovo i Marijino. Žalost me je nešternokrat mantrala nej sam meo si s kem pogučavati znotrešnje misli, ar sam sam tü vogerski slovenec; že trinajset mesecov trpim ino se mantram med tü jinci, *'ali zdaj pa kak sam veseli, kda preberam te rende, z šterimi se kak z materjom pogovarjam.*

Se mi je zgodilo ka sam čteo Marijin List i me je častnik k sebi pozvao i meni je etak pravo: „Nevete, ka v takšem deli so nej novine za čtenje? Jas sam pa jako batrivno se oglaso ino sam pravo, ka se nadporočniki pokorno javim, takše novine, kak jas čtem bi jako dobro bilo, če bi je sploh mogoči bio pred seboj meti, pa nej samo jas nego vsi vküp; na to se častník obrno od mene ino je šo dale i za par minot nazaj pride k meni ino me pita ka te čtem i naj nje mi kaj povem. Jas sam njemi hitro potolmačo par reči, štere so ga na telko genole, kaje tak pravo: „Tüdi sam jaz katolik ino mati mi tüdi tak pišejo... ali Bog moj...“ Z tejmi rečmi se obrno od mene pa mi več nigdar nej pravo nikaj, ka ne bi čteo Marijinoga Lista. Jas sam si pa premišlavo njegove reči, zato ka tam tak ponizni i tužni reči od častnikov i zdaj nej čüo. Jas sam šče po tem dale čteo z veselejším za srcom!

Naprej sam Njim prineso od začetka, kak smo predirali rusko linijo. To se je godilo julia 29-ga. Večer ob 9 vöri smo vö zloga začnoli mašerati proti toj lüboj vodi; tri kilometre smo šli, te smo se stavili, samo puške pa ročne bombe smo si vzeli pa brezi reči idemo v velkoj tmici. Pridemo k vodi, zanami pelajo trejni naše železne ladje i mi je začnemo pomali notri v vodo püščati; vse smo v takšoj

tühoti delali, ka nišče nanč nej znao, či je što tam ali nej; vse smo srečno notri püstili. Okoli 10 vöre smo gotovi bili, te pride k nam stotnik i nam pravi: no zdaj si počivlite do 12 vöre, te do naši štüki pokali, tak pol vöre de to trpelo, te mo se pa z toga kraja selili na ov kraj. Vse se tak godilo. Ob 12 vöri pridejo nemški pešaki, štere smo prek spravili. Komaj so prek prišli po mosti, čüjemo kommando: „Pionieren einmaschiren“ za nami pa pešaki. Zdehno sam si z žalostim srcom proti lüblenomi Jezuš i Mariji i v misli sam proso presv. Srce, naj me odslobodi nagle smrti, či je pa Njegova sveta vola, ka morem mreti, smilüj se i odpüsti mi moje grehe za volo Tvoje britke moke i smrti i bodi Skrbnik tüdi mojim dragim, šteri tužni z doma za menom gledajo! Častnik skriči z brega: „Stoss ab!“ (Odrin!). Mi pridemo par metrov po mosti, te ze zosvejt i na nas z ovoga kraja; za tem pa strašna strelba nastane, naši štüki se tüdi oglasijo, začnejo z velkov silov strelati, prisümeli so srapnelli i pokajo ober nas. Krik je nastao, što se na Boga zezavao, edni so kričali: „nazáj k bregi!“ Naš častnik je ober vsej ovih kričao: „Forwärtz, nur forwärtz Pionieren!“ (Naprej, li naprej pioniri!) Ruske puške so grozno pokale i kosile med nami. Te eden častnik telefoniera nezaj k štükomskomi častniki, naj 500 metrov dale strelajo. Prišle so zaen čas žmetne krugle z naši topov i šrapnelli so pokali ober rusov, ka se vse kadilo v strelni jarkaj. Pomali so rusi bole tiho gračüvali biti. Mi smo pa li prek silili eden za ovim z velikim krikom: „Hurrá! hurrá! Forwärtz!“ Rusi so nas dobro prašili, düžni smo njim zato nej ostali, tak so se njim hrbti kadili od šrapnelov. Jas sam si to mislo: „Kak je velka boža samogočnost, ka sam v toj nevarnosti živ ostao.“ Nas pionerov je bilo 80, i ostalo nas je 38.

Nadale njim naznanim ka zdaj pá na Bug vodi delamo moste poleg Melnik mesta. Poleg nas Hindenburg ma svoje trupe. Naše trupe so že na trij kraje Brest-Litowsk zagratile, samo edno cesto šče drži rus, tü de znam bežao zato jo ne da; mi smo 60 km. od Brest-Litovska zdaj daleč.

Tak jih ešče z srca lepo pozdravlam ino zahvalim na njuvih trüdaj, štere z menov májo tak dobrovolno. Naj njim plača Srce Jezušovo i Marijino.

Nadale pozdravlam 9. Čačič Jožef plivanuša i vpokoji stoječega bivšega plivanuša gosp. kaplana i pomočnike

Marijinoga Lista. Želem njim moč i pomoč, zmožnost raširjavanja Marijinoga Lista i Novin. Z Bogom naj ostanejo vsi vkup doma, jas pa v tom žalostnom kraju na Rususkom.

(Gonza Anton z Gornje Bistrice, desetnik v V. pionirskom polki).

Glási.

Trgovci zrnja hodijo po vesnicaj pa za pšenico ponujajo 30, za žito pa 24 K. Opominamo vse naše čtevce, ka takše ljudi pri žandaráj naj notrijávijo. Smo že ednok popisali, ka cena pšenice od ministeriuma zapovedana je 36 K 59 fill., žita pa 30 K po metri. Či što više 50 metrov odá, on celo ceno more dobiti. Ki od 50 metrov menje trži njemi se z té cene pri vsakom metri edna korona slobodno dolipotégne, več ne! Či pa sám pela na železnico te tudi nikaj!

Od naših vojakov. Legén Števan z Ivanec; žaluje za njim dovica z detetom, šteroga niti vido ne oča pokojni; Šeruga Jožef z Tišine; Mencigar Janoš z Večeslavec. Jezušovo presveto Srce naj njim bode smilenó. Molimo za njé!

Vlovljeni so na Ruskom: Žižek Jožef (Vražičov) z Črensovec, Fleischhauer Mihal z Pertoče, Forjanič Janoš z Motovilec, Kožó Jožef z Otkovec, Krenn Ferenc z Fúkslinec, Lovenjak Ferencz Proséckevési, Máček Matjaš z Vadarec, Reminički Henrik z Gujciniec, Škaper Ferenc z Doliča, Sukič Matjaš z Radovec, Tomori Ludovik od Grada, Veren Mikloš z Bodonec, Žilavec Mihal z Domajinec, Holcmann Štefan z Petanec.

Odišli so prišle ki pri morski i istrijski, ki so v železnoj i zalavskoj zupaniji v naših krajih tū prebivali. Za stanovanje njim je namenjen tabor zevzetih v Lipnici na Štajarskom.

Korona, ali shod duhovniški sobočke ešperešije je držani 13-ga v Martjanci pod predsedništvom Slepec Ivana okroglinškoga ešpereša.

Vojni slovenski duhovnik. Krantz Jožef sobočki kaplan, je imenüvan za vojnoga duhovnika. Zdaj teden je odpotüvao na mesto Commande se javit v Pozsony.

Prepovedani brzojavi. Na Južno-Štajarsko je prepovedano brzojave (telegramme) pošilati v več mest, v Celje tudi.

Smrt. Na malo mešo je zaspala po edno letnom betégi v Gospodi našega vrloga širitela, Pintarič Štefana mati, v Večeslavcih. Znočimo njeno dušo v mile prošnje naših dragih naročnikov.

Ogenj. V Bratonicah je dnes teden pri ūten Matjaši zgorela hiša i celo gospodarsko poslopje z zrnjom krmov i škerjov vréd. Ogenj je brščas po deci prišo vü, ali ne je posvedočeno.

Proščenje je dnes v Črensovcih, vütro pa bo tū sejmnje. Z tem proščenjom se na Dolenskom zaprejo proščenja. Daj Križani Jezuš, da bi veseleši bili dnevi, kda se na sprotolešnje križovo znova odprejo proščenja!

V slovo hivšemi sobočkomi kaplani, zdaj vojnomi duhovniki, g. Krantz Jožefi. Mogli so nas odstaviti! Mogli so nas odstaviti, naš nígdar nepozábni, pleme-

nitoga duha naš duhovni pomočnik sobočke ešperešije, vrelí lübiteo vseh fárnikov, i poseben lübiteo mladine naše sobočke fare: *Prleastiti Gospod. Kaplan Krantz Jožef.* Oni so vu vremeni svojega službuvanya v toj fari na telko povzdignoli čast božo z cerkvenimi pesmami, ka si krščenik li komaj dočokao nečele ali svétka, ga je meo srečo telko lepi pesmi Se vdeležiti, šterim so oni voditeo bilí. — Odhájjajúči so bíli tūdi, kakti edna zmožna škér pred lícom mladézni. Nyihov čio je bio vkup vézati, mladézen, ednoga spola štera eden drúgoga z neprijátelskim okom rado gléda pa rávno sv. pesmami, v šterih je hūdi dūh gubio svojo móč. Nyihovo pazlivo okó je vsepovséd pazilo, naj posejana reč boža bi dober sád príniesla. Bilí so nepozábni, mogočni neprijáteo hūdoga duha, geto so modro odvrezūvali tiste zanke, v štere hūdi dūh notri zapleče zsvojov jálnostjov našo slovensko mladézen. Prav spoznam, vnogo i vnogo so včinoli za rešitev nemertelni dūš, vse okóli sébe, ali posebno za rešitev mladézni 17 skropljov hūdoga duha. — Záto pa v Kristuši drága mladézen, ohranite one lepe navuke, kak dráge kinče, za vaše dūšno zveličanye, štere ster slišálí iz nyihovi lübléni vūst. Bodimo nyim zahválni z celim sercom, ka gda i gdekoli nam na pamet pridejo, vsígdar zmolimo radi edno zdravo Marijo za nyihovo dūševno i telovno bláženstvo, náj tak níkelko povernémo ono nyuvo lübézen, štera je vsigdar gore nyuvom blágom serci do vás drága slovenska mladézen. O oni so vas lübili neizgovorno tūdi te, či so meli zrok na káranje. Záto tó žele i spozna zdrava pamet i vsi dobri lüdjé, ka smo dúžni tó lübézen z lübéznostjov povernoti. Iz ljúbéznosti molimo za njih pa jih níkdár ne pozábimo.

Eden nevreden fárnik sobočki.

Molitev nedužnoga deteta.

Jako lübezniva je bila desetletna Mankica. Što jo je samo vido, vsaki jo je mogeo rad meti. Mankica je rada bogala, se skrbno včila, zlasti jo je pa lepo bilo videti, gda je molila, celo pri svetoj meši. Vej je pa tūdi mela telko prošiti od lüboga Jezoša pa od njegove predobre Matere Marije.

Mela je Mankica najmre očo, ki je jako rad pio žganíco. O keliko brídkih vür sta prežíveli zavolo toga z materjov. Obe sta jako dosta molili za nebože očo, za njegovo spreobrnjenje.

Znabiti je pa resan lübi Bog poslühno njeno molitev. Oča je zavolo pijače zbetežao. Keljko je poleg matere skrbela za njega mala, dobra Mankica. Nej je šla vkraj od njegove postele. Vsaki hip ga je pitala, ka njemi je. S kem je samo mogla, je podvorila oči. Zlasti je pa molila za njegovo dūšno zdravje. Oči se je zdravje zbolšalo. Že je lejko malo stano z postele pa sedo pri peči.

Bilo je eden odvečerek. Oča se je pali zdigno s postele pa je želo iti k peči, kam ga je Mankica pelala. Gda sta bila tū sama, prime deklica očo za roko, ga s prosečimi

očmi gleda pa pravi: „Lübi moj oča, jeli pa, ka či ozdravíte, ne bote pili več žganice?“ „Zakaj nej?“ jo pita oča s čüdivanjom. „Oh, vej vídite, kak vam škodi, betežni ste, pa ešče bole zbetežate, šče vnabiti merjete, pa ka bo potom z nama z materjov?“ Dobro deklico so pobile skuze, tak bridko je zajokala, ka je oča stalno pa odločno pravo: „Mankica, lübo dete, tí si me premagala, jaz ne spijem več niti kaplice te nesrečne pijače.“

Betežnik je ozdravo. Jako rad je znova delao. Vsigdar se je čüo njegov klepač, bio je najmre kovač. Sedem mesecov je že preteklo, pa je ves te čas nej spio niti kaplice žganice, či ravno se njemi je večkrat zbūdila žela po njaj.

Bilo je pa edno nedelo odvečera, ka je prišeo k njemi sosed prémožen kmet, ka bi njemi plačao, ka je šče bio dužen. Po staroj navadi je prínieso z sebov kanto žganice, jo je postavo na sto pa pravo: „Priatelj, zdaj pa li po njoj!“ Kovač je bio v zadregi. Nazadnje je sramežljivo povedao sosedi, ka žganice več ne bo pio. Sosed ga pogledne, pa nešče vervati, ka njemi kovač pravi; gda je pa vido njegov resen obraz, se njemi je nasmejao pa pravo: „Ne bodi nori! Telkokrat sva že pila, zakaj pa dnes ne bi, vej se tak malogda vidiva.“ Da je pa kovač li nej šteo prolomiti svoje oblúbe, je to razčemerilo soseda pa je pravo: „Kak ščeš, či maš ti svojo glavo, jaz tūdi, vej je več kovačov na sveti!“

(Dale).

Pošta.

Menčigar Stef. Petroča. Pisao sem zavoljo sina. Potrpíte da ta pomali ide. **Seruga Marija.** Tišina. Šeruga Jozsef, rojen 1. 1894, ki je služo v 83 pešpolki, 1. stotniji i 6. oddelki, je februara 10-ga junaško smrt pretrpo Moli za njega. Holcman je pa vlovljen. **Domajnko Ferenc** žena. **Rakičan.** Ka je tvoj mož ranjen, je naznano **Zókš János**, ki je zdaj v bolnišnici. Pozvedi od njega. Naslov njegov ze: **Zókš Janoš, K. u. k. Reservespital N° 1. Filiale zimner 8. Prag II. St. Heinrich.** **Korošec Jürj. Ritkarovci.** Ne mislim, da bi šlo, zato poskusite. **Oletič M. Sv. Martin.** Počakajte zdaj ešče ne bi nikšega glasa dobili. **Hajdinjak Mária Slaveči. Sabó Balint G. Slaveči Korošec Jürj. Ritkarovci. Kornheizl Julia. D Slaveči. Emberšič Marija. G. Sinik.** Vaših ne morem dati goriskati, ar ste ne dali odgovora na dano vam pitanje. Glejte *Movine* augusta 1-ga pa dnes tjedna. **Spilak Stefana** žena. **M. Polana.** Mož je premino. Zvedavajte za njim pri tistoj družbi, štera vlovljene gorišče. **Skaper Ana. G. Sinik.** Mož je ranjen. V šteroj bolnici leži, ešče ne na glás dano. **Baligač Andras Ižekovci.** Od vašega sinü rávno té odgovor prišo. **Hujs Jožefa** žena. **Kecborci. Zelko Stefan Sv. Sebestjan. Kocjan Ivana** žena. **Sodisinci.** Od vaših ešče nikši glas ne prišo z bojišča, prerano ste zvedavali dngši čas more minoti, **Cvörnjek Ferenc. Grad. 59.** Vaš Anton je ranjen. To je stalno posvedočeno, Brščas so ranjenoga rusi zgrabili, da ne najti bolnišnice prinas, v šteroj bi bio, Pozvedavajte pri družbi, štera vlovljene išče gor. **Horvat Kata. Krog.** Gor ga iščejo med vlovlenimi. Če dobim odgovor, vam naznamim. **Trátnjek Matjasa** žena. **Gančani.** Dobri so takši štemplni, samo malo vekši krajnik njim pústite od papira, na šteroga so priklenjeni pri dolrezanji. **Harcán Julia. Schopfendorf.** Té glás sem dobo, da sin ešče živé. Morebit ste vi medtem tūdi dobili pismo od njega, če ne bi, za en mesec ga dajte páli iskati. **Meolic Marija. V. Bakvci.** Jezus, Marija Jožef naj vam povrnejo dár plemeniti. **R. F. B. 62.** Slobodno prle, kak odhájate.